

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
MÄÄRÄYS (viides jaosto)

10 päivänä maaliskuuta 2005 *

Asiassa T-184/01,

IMS Health, Inc., kotipaikka Fairfield, Connecticut (Yhdysvallat), edustajinaan
solicitor N. Levy, solicitor J. Temple-Lang ja barrister R. O'Donoghue,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään aluksi A. Whelan, É. Gippini
Fournier ja F. Siredey-Garnier ja sittemmin A. Whelan, prosessiosoite Luxembur-
gissa,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

jota tukevat

NDC Health Corp., aiemmin National Data Corp., kotipaikka Atlanta, Georgia (Yhdysvallat), edustajinaan aluksi I. Forrester, QC, solicitor F. Fine ja asianajajat C. Price ja A. Gagliardi ja sittemmin asianajajat C. Price ja J. Bourgeois ja F. Fine ja sittemmin F. Fine,

ja

NDC Health GmbH & Co. KG, kotipaikka Bad Camberg (Saksa), edustajinaan aluksi I. Forrester, QC, solicitor F. Fine, solicitor M. Powell ja asianajajat C. Price ja A. Gagliardi, sittemmin F. Fine ja asianajajat C. Price ja J. Bourgeois ja sittemmin F. Fine,

sekä

AzyX Deutschland GmbH Geopharma Information Services, kotipaikka Neu-Isenburg (Saksa), edustajinaan aluksi asianajajat G. Vandersanden, L. Levi ja D. Dugois ja sittemmin G. Vandersanden ja L. Levi,

väliintulijoina,

jossa vaaditaan EY 82 artiklan mukaisesta menettelystä (Asia COMP D3/38.044 — NDC Health/IMS HEALTH: välitoimet) 3.7.2001 tehdyn komission päätöksen 2002/165/EY (EYVL 2002, L 59, s. 18) kumoamista,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Vilaras sekä tuomarit
F. Dehousse ja D. Šváby,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

Asian tausta

IMS Health, Inc. (jäljempänä IMS), joka on Yhdysvaltojen oikeuden mukaan perustettu yhtiö, tarjoaa useissa maissa tietopalveluita farmaseuttisten ja terveydenhoitotuotteiden alan yrityksille.

- 2 IMS harjoittaa Saksassa toimintojaan tytäryhtiönsä IMS Health GmbH & Co. OHG:n välityksellä. Se tarjoaa halukkaille lääketehdaille eri alueiden myyntiä koskevia tietopalveluja. Kyseinen palvelu perustuu aluejaotteluun, jota kutsutaan 1860-jaotteluksi, joka tarkoittaa Saksan valtion alueen jakoa 1 860 maantieteelliseen alueeseen lääkkeiden myyntiä koskevien tietojen laadintaa varten.
- 3 Kantaja katsoi, että tietyt yritykset, tässä tapauksessa Pharma Intranet Information AG (jäljempänä PII) ja AzyX Deutschland GmbH Geopharma Information Services (jäljempänä AzyX), käyttivät 1860-jaottelun toisintoja, ja nosti kanteita tekijänoikeutensa loukkaamisesta Landgericht Frankfurt-am-Mainissa (jäljempänä Landgericht Frankfurt). Kanne PII:tä vastaan nostettiin 26.5.2000 ja kanne AzyX:ää vastaan nostettiin 22.12.2000.
- 4 Landgericht Frankfurt kielsi 12.10.2000 antamallaan määräyksellä PII:tä käyttämästä 1860-jaottelua. Landgericht Frankfurt kielsi 27.10.2000 antamallaan määräyksellä, joka vahvistettiin 16.11.2000 annetulla tuomiolla, PII:tä käyttämästä myöskään 2847- tai 3000-jaottelua tai mitään muuta vastaavaa aluejaottelua, joka perustuu 1860-jaotteluun. Oberlandesgericht Frankfurt-am-Main (jäljempänä Oberlandesgericht Frankfurt) vahvisti 17.9.2002 tekemällään päätöksellä 12.10.2000 annetun määräyksen ja 19.6.2001 tekemällään päätöksellä 16.11.2000 annetun tuomion.
- 5 Sen jälkeen kun NDC Health Corp. (aikaisemmin National Data Corp., jäljempänä NDC), joka on Yhdysvaltojen oikeuden mukaan perustettu yhtiö, joka harjoittaa toimintojaan Saksassa tytäryhtiönsä NDC Health GmbH & Co. KG:n välityksellä, osti PII:n, sama kielto annettiin NDC:lle Landgericht Frankfurtin 28.12.2000 antamalla määräyksellä, joka vahvistettiin 12.7.2001 annetulla tuomiolla.

- 6 Landgericht Hamburg kielsi 28.12.2000 antamallaan määräyksellä myös AzyX:ää toimittamasta, saattamasta markkinoille tai tarjoamasta 1860-jaotteluun perustuvia tietoja. Landgericht Frankfurt vahvisti kyseisen määräyksen 15.2.2001 antamallaan tuomiollaan.
- 7 Sinä aikana, kun kyseisiä kanteita koskevat oikeudenkäynnit olivat vireillä, NDC ja AzyX pyysivät IMS:ltä käyttö lupaa voidakseen käyttää 1860-jaottelua lupamaksua vastaan. IMS kieltäytyi 28.11.2000 ja 28.5.2001 antamallaan vastauksilla hyväksymästä pyyntöjä.
- 8 Näissä olosuhteissa NDC teki 19.12.2000 EY 82 artiklaan perustuvan kantelun komissiolle.
- 9 Komissio teki kyseisen kantelun johdosta 3.7.2001 päätöksen 2002/165/EY EY 82 artiklan mukaisesta menettelystä (Asia COMP D3/38.044 — NDC Health/IMS HEALTH: välitoimet) (EYVL 2002, L 59, s. 18; jäljempänä riidanalainen päätös).
- 10 Komissio katsoi tässä päätöksessä, että sen, että IMS kieltäytyi myöntämästä oikeutta 1860-jaottelun käyttöön, voitiin olettaa olevan EY 82 artiklassa tarkoitettua väärinkäyttöä. Komissio katsoi lisäksi, että kyseessä voi olla vakava ja korjaamaton vaara yleiselle edulle. Tässä suhteessa komissio toi esille, että IMS:n kilpailijat NDC ja AzyX voivat joutua vetäytymään Saksan markkinoilta, jos niille ei myönnetä kyseisiä käyttö lupia.

- 11 Näistä syistä komissio päätti välitoimesta, joka oli IMS:lle osoitettu määräys myöntää viipymättä syrjimättömin ehdoin kaikille Saksan eri alueiden myyntiä koskevien tietopalvelujen toimittamista koskevilla markkinoilla toimiville yrityksille 1860-jaottelun käyttöluva.

Asian käsittelyn vaiheet ja asianosaisten vaatimukset

- 12 IMS nosti 6.8.2001 EY 230 artiklan neljännen kohdan nojalla kanteen riidanalaisen päätöksen kumoamiseksi.

- 13 Samana päivänä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon toimittamallaan erillisellä asiakirjalla IMS vaati EY 242 ja EY 243 artiklan nojalla myös riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä siihen saakka, kunnes ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin antaa ratkaisun pääasiassa.

- 14 Välitoimista päättävä tuomari määräsi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 105 artiklan 2 kohdan nojalla 10.8.2001 antamallaan määräyksellä, että riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa lykätään turvaamistoimenpiteenä, kunnes välitoimihakemus on ratkaistu (asia T-184/01, IMS Health Inc. v. komissio, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 10.8.2001, Kok. 2001, s. II-2349).

- 15 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti määräsi 26.10.2001 antamallaan määräyksellä, että riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa lykätään (asia T-184/01 R, IMS Health v. komissio, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 26.10.2001, Kok. 2001, s. II-3193). Kyseinen määräys vahvistettiin NDC:n tekemän valituksen johdosta yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 11.4.2002 antamalla määräyksellä (asia C-481/01 P(R), NDC Health v. IMS Health ja komissio, yhteisöjen tuomioistuimen presidentin määräys 11.4.2002, Kok. 2002, s. I-3401).
- 16 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston puheenjohtajan 5.2.2002 antamalla määräyksellä AzyX, NDC ja NDC Health GmbH & Co. KG hyväksyttiin väliintulijoiksi tukemaan komission vaatimuksia.
- 17 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston puheenjohtaja lykkäsi 26.9.2002 antamallaan määräyksellä kumoamiskanteen käsittelyä siihen saakka, kunnes yhteisöjen tuomioistuin antaa ratkaisunsa Landgericht Frankfurtin tekemään EY 82 artiklan tulkintaa koskevaan ennakkoratkaisupyyntöön, joka liittyy Saksassa vireillä olevaan oikeudenkäyntiin, jonka osapuolina ovat IMS ja NDC.
- 18 Komissio teki 13.8.2003 päätöksen 2003/741/EY EY 82 artiklan mukaisesta menettelystä (Asia COMP D3/38.044 — NDC Health/IMS Health: välitoimet) (EUVL L 268, s. 69; jäljempänä 13.8.2003 tehty päätös), jolla se poisti riidanalaisen päätöksen.
- 19 Komissio vaati ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 16.9.2003 jättämällä kirjelmällä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta toteamaan, että lausunnon antaminen kumoamiskanteesta raukeaa, ja toimitti pyyntönsä tueksi kopion 13.8.2003 tehdystä päätöksestä. Komissio vaatii lisäksi, että osapuolet velvoitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

- 20 Asianosaisia ja väliintulijoita kehoitettiin antamaan kirjallinen lausunto siitä, onko kumoamiskanteesta edelleen tarpeen lausua.
- 21 IMS vaati lausunnon antamisen raukeamista koskevasta vaatimuksesta tekemissään huomautuksissa, jotka on jätetty ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 28.11.2003, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
- hylkää komission vaatimuksen kokonaisuudessaan ja velvoittaa pääasiassa annettavan ratkaisun yhteydessä komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut mukaan luettuina kyseessä oleviin huomautuksiin liittyvät kulut

 - toissijaisesti siinä tapauksessa, että komission vaatimus hyväksytään, velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 22 NDC ja NDC Health GmbH & Co. KG katsovat yhteisissä lausunnon antamisen raukeamista koskevasta vaatimuksesta tekemissään huomautuksissa, jotka on jätetty ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 4.11.2003, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ei ole enää syytä lausua riidanalaisen päätöksen kumoamista koskevasta vaatimuksesta ja että asianosaiset ja väliintulijat on veloitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 23 AzyX toteaa lausunnon antamisen raukeamista koskevasta vaatimuksesta tekemissään huomautuksissa, jotka on jätetty ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 14.10.2003, että se ei esitä erityisiä huomautuksia mutta vaatii, ettei sitä veloiteta vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

- 24 Yhteisöjen tuomioistuin antoi 29.4.2004 ennakkoratkaisupyynnön johdosta tuomion asiassa C-418/01, IMS Health (ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa).
- 25 Asianosaisille esitettiin 8.6.2004 työjärjestyksen 64 artiklan mukaisina prosessinjohtotoimina useita 13.8.2003 tehdyn päätöksen ulottuvuutta koskevia kysymyksiä. Asianosaiset vastasivat asetetussa määräajassa kysymyksiin.

Lausunnon antamisen raukeamista koskeva vaatimus

Asianosaisten lausumat

- 26 Komissio katsoo lausunnon antamisen raukeamista koskevassa vaatimuksessaan, että käsiteltävänä oleva kanne on jäänyt vaille kohdetta.
- 27 Komissio tuo esille vastauksessaan, jonka se antoi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 8.6.2004 tekemiin 13.8.2003 tehdyn päätöksen ulottuvuutta koskeviin kysymyksiin, että viimeksi mainittu päätös perustuu sellaisiin seikkoihin, jotka ilmenivät riidanalaisen päätöksen tekemisen jälkeen. Komissio huomauttaa näin ollen, että 13.8.2003 tehdyllä päätöksellä ei sellaisenaan ole taannehtivaa vaikutusta.

28. Komissio tuo silti esille, että riidanalaisella päätöksellä ei ole ollut mitään oikeusvaikutuksia. Komissio tuo ensiksi esille, että riidanalaisella päätöksellä määrättiin vain välitoimista eikä sen perusteena siis ollut EY 82 artiklan rikkomisen lopullinen toteaminen. Komissio tuo toiseksi esille, että riidanalaisen päätöksen täytäntöönpano oli lykättyä koko sen ajan, kun sitä olisi voitu soveltaa.
29. Komission mukaan ainoa ajateltavissa oleva oikeusvaikutus on se, mikä päätöksellä saattoi olla saksalaisille tuomioistuimille kansallisissa oikeudenkäynneissä. Komissio katsoo kuitenkin, ettei kumoamiskanteen käsittelyä ole syytä jatkaa, ja korostaa, että riidanalaisella päätöksellä ei tässä tapauksessa voi enää olla vaikutuksia kyseisiin tuomioistuihin, sillä riidanalainen päätös poistettiin 13.8.2003 tehdyllä päätöksellä. Komission mukaan näin ollen ei ole vaaraa oikeusvarmuuden periaatetta loukkaavista ristiriitaisista päätöksistä.
30. IMS katsoo, että kanne pitää tässä tapauksessa ratkaista.
31. IMS toteaa ensiksi, että riidanalaisen päätöksen peruuttaminen ei ole poistanut päätöksen oikeusvaikutuksia. Kantaja muistuttaa, että kanteesta voidaan jättää lausumatta, jos kyseessä oleva toimi on kokonaisuudessaan peruutettu tai jos toimi on korvattu myöhemmällä toimella, joka myös on riitautettu, ja katsoo, että oikeudenkäynneillä voi edelleen olla kohde, jos poistetulla päätöksellä on edelleen oikeusvaikutuksia erityisesti siksi, että poistaminen ei vaikuta taannehtivasti. IMS toteaa lisäksi, että jos katsotaan, että päätöksen poistamisella ei ole taannehtivaa vaikutusta, kanteesta lausumatta jättäminen tarkoittaa tässä tapauksessa sitä, että IMS:llä ei ole mitään mahdollisuutta saada riidanalaisen päätöksen pätevyyttä ja vaikutuksia tutkittaviksi.

- 32 Toiseksi IMS katsoo, että se, onko riidanalainen päätös perusteltu, on merkityksellinen seikka saksalaisissa tuomioistuimissa vireillä olevien asioiden ratkaisemisessa, ja viittaa tältä osin vireillä oleviin oikeudenkäynteihin, joissa sen vastapuolena on NDC. Tähän nähden IMS vetoaa erityisesti siihen, että yksi NDC:n väitteistä on, että riidanalaisesta päätöksestä ilmenee lähtökohtaisesti, että IMS käyttää väärin määräävää markkina-asemaansa kieltäytyessään myöntämästä NDC:lle käyttölupaa. IMS toteaa lisäksi, että NDC voi vedota siihen, että 3.7.2001 ja 13.8.2003 välisenä aikana riidanalaista päätöstä ei ollut vielä poistettu eikä kumottu ja että sillä oli oikeus saada käyttölupa kyseiselle ajanjaksolle. IMS viittaa erityisesti yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-344/98, Masterfoods ja HB, 14.12.2000 antamaan tuomioon (Kok. 2000, s. I-11369) ja katsoo, että saksalaisille tuomioistuimille voi olla epäselvää, minkälainen tuomio niiden on annettava siinä tapauksessa, että riidanalaista päätöstä ei kumota tai poisteta taannehtivin vaikutuksin. IMS toteaa vielä, että Landgericht Frankfurtin yhteisöjen tuomioistuimelle esittämät ennakkoratkaisukysymykset eivät koske kaikkia niitä seikkoja, joihin kumoamiskanteessa vedotaan.
- 33 IMS väittää kolmanneksi, että lausunnon antamisen raukeamista koskevan vaatimuksen hylkääminen on perusteltavissa prosessiekonomisilla syillä. IMS katsoo tältä osin, että sen oikeussuoja edellyttää, että kumoamiskanteen johdosta annetaan tuomio, sillä se voi myöhemmin joutua nyt riitautetun kaltaisten toimien kohteeksi. IMS toteaa, että komissio ei sitä paitsi ole vielä kukaan suostunut ottamaan kantaa siihen, onko tutkimusta lykättävä, taikka edes siihen, onko menettely päättynyt. IMS toteaa vielä, että edelleen on olemassa vaara siitä, että NDC tai muut yritykset voivat vaatia käyttölupan myöntämistä riidanalaisen päätöksen perusteella.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiassa

- 34 Komissio teki lausunnon antamisen raukeamista koskevalla pyynnöllään oikeudenkäyntiväitteen, joka ratkaistaan työjärjestyksen 114 artiklan 3 kohdan nojalla aloittamatta suullista käsittelyä, koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että sillä on riittävät tiedot asiakirja-aineiston perusteella.

- 35 On todettava, että komissio on oikeudenkäynnin aikana 13.8.2003 tehdyllä päätöksellään nimenomaisesti poistanut riidanalaisen päätöksen.
- 36 Kuten komissio korostaa ja kuten 13.8.2003 tehdyn päätöksen perusteluista käy selville, päätöksen niin kutsutulla poistamisella ei ole taannehtivaa vaikutusta, ja näin ollen on katsottava, että mainitun päätöksen tekemisellä peruutetaan riidanalainen päätös kyseisestä päivästä alkaen.
- 37 Näissä olosuhteissa riidanalaisella päätöksellä ei enää sen jälkeen, kun 13.8.2003 tehty päätös on tullut voimaan, ole sitovia oikeusvaikutuksia kantajalle.
- 38 Oikeuskäytännön mukaan kantajalla voi kuitenkin olla oikeussuojan kannalta tarve saada kumotuksi toimi, joka on peruutettu oikeudenkäynnin aikana, jos kyseisen toimen kumoamisella voi sellaisenaan olla oikeudellisia vaikutuksia (ks. asia T-25/96, *Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen ja Hapag-Lloyd v. komissio*, määräys 14.3.1997, Kok. 1997, s. II-363, 16 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 39 Tässä tapauksessa kantaja väittää nimenomaan, että sillä on edelleen tarve vaatia riidanalaisen päätöksen kumoamista viimeksi mainitun päätöksen niiden oikeusvaikutuksien vuoksi, jotka koskevat peruuttamisesta tehtyä päätöstä edeltävää ajanjaksoa.
- 40 On kuitenkin muistutettava, että riidanalaisen päätöksen täytäntöönpano lykättiin aluksi ensimmäisen oikeusasteen presidentin 10.8.2001 antamalla määräyksellä ja sitten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin 26.10.2001 antamalla määräyksellä. Riidanalaisella päätöksellä ei näin ollen ole voinut olla oikeusvaikutuksia 10.8.2001, jolloin ensimmäinen lykkäämismääräys annettiin, ja 13.8.2003 tehdyn päätöksen voimaantulon välisenä aikana.

- 41 Riidanalaisella päätöksellä on ollut oikeusvaikutuksia ainoastaan sen voimaantulon ja sen täytäntöönpanon lykkäämistä koskevan määräyksen antamisajankohdan välisenä aikana. Oikeudenkäyntiasiakirjojen perusteella selviää lisäksi, että vaikka riidanalaisen päätöksen täytäntöönpano onkin alkanut, sillä ei ole ollut mitään sellaisia oikeusvaikutuksia, joiden perusteella voi olla oikeussuojaintressi vaatia riidanalaisen päätöksen kumoamista.
- 42 Riidanalaisen päätöksen 2 artiklasta johtuu, että saman päätöksen 1 artiklan mukainen velvollisuus myöntää käyttölupa voitiin täyttää vain IMS:n kilpailijoiden tekemien pyyntöjen ja tarvittaessa asiantuntijoiden avulla määritetyn käyttölupamaksua koskevan sopimuksen perusteella.
- 43 Oikeudenkäyntiasiakirjoista selviää, että IMS:n kilpailijat, jotka tässä tapauksessa ovat AzyX ja NDC, tekivät pyynnöt käyttöluvan saamiseksi riidanalaisen päätöksen tekemisen jälkeen. Osapuolet eivät päässeet sopimukseen asianmukaisesta käyttölupamaksusta, ja menettely asiantuntijan valitsemiseksi aloitettiin. Kuitenkin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin 10.8.2001 antaman määräyksen takia kyseinen menettely jäi kesken ja komissio lykkäsi asiantuntijan nimittämistä.
- 44 On siis selvää, että kantajan ei ole tarvinnut myöntää riidanalaisen päätöksen nojalla käyttölupaa kilpailijoilleen ja ettei sitä enää voida siihen velvoittaa kyseisellä samalla perusteella, koska riidanalainen päätös on peruutettu 13.8.2003.
- 45 Samoin on selvää, että riidanalaisen päätöksen 3 artiklassa tarkoitettua uhkasakkoa ei ole voitu määrätä kyseisenä aikana eikä sitä voida enää määrätä, koska mainittu päätös on peruutettu.

- 46 Niistä kantajan perusteluista, jotka liittyvät Saksassa vireillä olevien oikeudenkäyntien lopputuloksiin ja edellä 32 kohdassa mainitun asiassa Masterfoods ja HB annetun tuomion huomioon ottamiseen, on todettava, että kyseisessä tuomioissa tarkoituksena oli ristiriitaisten kansallisten tuomioistuinten ja komission päätösten välttäminen. On muistutettava, että riidanalainen päätös poistettiin yhteisöjen oikeusjärjestyksestä 13.8.2003 ja ettei kyseistä vaaraa ristiriitaisista päätöksistä enää tässä tapauksessa ole. Saksalaisilla tuomioistuimilla on siis täysi vapaus ratkaista niiden käsiteltävinä olevat asiat, sillä riidanalaisessa päätöksessä oli joka tapauksessa kyse vain välimiinoista määräämisestä.
- 47 On todettava lisäksi, että edellä 40, 44 ja 45 kohdassa esitettyjen seikkojen perusteella riidanalaisella päätöksellä ei ole enää mitään oikeusvaikutuksia. Sillä, että kantajan kilpailijat Saksassa tai muut asiasta kiinnostuneet toimijat voisivat käyttöluvan tai korvauksen saadakseen tarvittaessa vedota kansallisissa tuomioistuimissa pelkästään siihen seikkaan, että riidanalainen päätös on ollut olemassa, ei sellaisenaan ole merkitystä kantajan oikeudelliseen asemaan.
- 48 IMS:n siitä perustelusta, että se voi myöhemmin joutua riidanalaisen päätöksen kaltaisten toimien kohteeksi, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että joka tapauksessa ne päätökset, jotka tulevaisuudessa mahdollisesti vaikuttavat kantajan tilanteeseen, ovat eri asia kuin riidanalainen päätös, ja ne oikeudenkäynnit, jotka seuraavat kyseisten päätösten riitauttamista, ovat eri asia kuin nyt käsiteltävänä oleva kumoamiskanne.
- 49 Kaikkien näiden syiden johdosta on todettava, että IMS ei ole esittänyt mitään sellaista seikkaa, jonka perusteella voitaisiin todeta, että huolimatta riidanalaisen päätöksen peruuttamisesta sillä on edelleen oikeussuojaintressi saada kyseinen päätös kumotuksi. Tämän perusteella kanne on jäänyt vaille kohdetta, eikä asiasta ole enää tarvetta lausua.

Oikeudenkäyntikulut

- 50 Komissio katsoo, että asianosaiset on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan, koska riidanalainen päätös on poistettu olosuhteiden oleellisen muuttumisen vuoksi. Tämä poistaminen ei tarkoita kuitenkaan sitä, että komissio olisi muuttanut alkuperäistä kantaansa siitä, että lähtökohtaisesti kyseessä oli määrävän markkina-aseman väärinkäyttö. Tämä poistaminen ei myöskään kyseenalaista arviointia, joka tehtiin kiireellisyyttä koskevasta edellytyksestä, ei riidanalaisella päätöksellä tehtyä intressivertailua eikä päätöksellä määrättyjen välimuotojen asianmukaisuutta.
- 51 IMS katsoo päinvastoin, että komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut. IMS katsoo, että asianosaisten esittämien alkuperäisten väitteiden suhteellinen merkitys on seikka, jonka perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien voi käyttää harkintavaltaansa oikeudenkäyntikulujen osalta. Tältä osin IMS viittaa erityisesti edellä 15 kohdassa mainittuun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin asiassa IMS Health vastaan komissio 26.10.2001 antamaan määräykseen. IMS katsoo lisäksi, että olisi perusteltua ja kohtuullista, että komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, ja selventää, että käsiteltävänä oleva asia ja tehdyt virheet ovat aiheuttaneet sille paljon kuluja.
- 52 Työjärjestyksen 87 artiklan mukaan silloin, jos lausunnon antaminen asiassa raukeaa, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien määrää oikeudenkäyntikuluista harkintansa mukaan.
- 53 On todettava, että komissio on peruuttanut riidanalaisen päätöksen sen tekemisen perusteena olleiden olosuhteiden eli kilpailutilanteen muuttumisen vuoksi. Ei voida katsoa 13.8.2003 tehdyn päätöksen eikä minkään oikeudenkäyntiasiakirjankaan perusteella, että komissio on myöntänyt, että riidanalainen päätös on lainvastainen kantajan esittämien väitteiden mukaisesti.

- 54 On myös muistutettava, että työjärjestyksen 107 artiklan 4 kohdan mukaan välitomista päättävän tuomioistuimen määräys on väliaikainen eikä se millään tavoin vaikuta ratkaisuun, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin antaa pääasiassa.
- 55 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo asiassa esille tulleiden seikkojen perusteella oikeaksi määrätä, että asianosaiset ja väliintulijat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan välitomimennettelystä aiheutuneet kulut mukaan lukien.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(viides jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

- 1) **Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.**
- 2) **Asianosaiset ja väliintulijat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan välitomimennettelystä aiheutuneet kulut mukaan lukien.**

Annettiin Luxemburgissa 10 päivänä maaliskuuta 2005.

H. Jung

kirjaaja

M. Vilaras

jaoston puheenjohtaja